

עָפָר. (ד"א ל"ג) (ובדין) אִיהוּ צָבִי וְאִיהִי צְבִיָּה (ד"א כָּמָה דַּאֲתָּ
אָמַר) (יחזקאל כ) צָבִי הִיא לְכָל הָאָרְצוֹת.

כְּתִיב, (דברים טז) לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל
מִזֶּבַח יי אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ. אֲצֵל
מִזֶּבַח, וְכִי לְעִילָא מְנִיָּה אוּ בְּאַתֵּר אַחְרָא מָאן שְׂרִיָּה.
אֵלָא הָא אוּקְיָמְנָא אֲשֶׁר דָּא בְּעֵלָה דַּאֲתַתָּא (ד"א ה"א)
אֲתַקְרִיאַת עַל שׁוּם בְּעֵלָה אֲשֶׁרָה. (נ"א תרי חם אֲשֶׁר ה"א) וְעַל
דָּא כְּתִיב, (מלכים ב כג) לִבְעַל וְלֹאֲשֶׁרָה. בְּגִין כִּד פְּתִיב
לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ אֲצֵל מִזֶּבַח יי אֱלֹהֶיךָ.
לְקַבֵּל (נ"א אֲשֶׁרָה) אַתֵּר דִּתְהוּא מִזֶּבַח יי, דְּהָא מִזֶּבַח יי
אִיהוּ קְיֻמָּא עַל דָּא, וְעַל דָּא לְקַבְּלָה לֹא תִטַּע לְךָ
אֲשֶׁרָה אַחְרָא.

תָּא חֲזִי, בְּכָל אַתֵּר כָּל אַנּוּן פְּלַחֵי שְׂמִשָּׂא אֶקְרוּן
עוֹבְדֵי לִבְעַל, וְאַנּוּן דְּפְלַחִין לְסִיחְרָא אֶקְרוּן
עוֹבְדֵי אֲשֶׁרָה, וְעַל דָּא לִבְעַל וְלֹאֲשֶׁרָה, וְאֲשֶׁרָה

לשון הקודש

ועל זה כתוב (מלכים-ב כג) לִבְעַל וְלֹאֲשֶׁרָה.
משום כך כתוב לא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל
עֵץ אֲצֵל מִזֶּבַח ה' אֱלֹהֶיךָ, כִּנְגַד הַמָּקוֹם
שֶׁל אוֹתוֹ מִזֶּבַח ה', שְׁתֵּרֵי מִזֶּבַח ה' הוּא
עוֹמֵד עַל זֶה, וְעַל זֶה כִּנְגַדָּה לֹא תִטַּע לְךָ
אֲשֶׁרָה אַחְרָת.

בַּא רְאֵה, בְּכָל מָקוֹם, כָּל אוֹתָם עוֹבְדֵי
הַשֶּׁמֶשׁ נִקְרָאִים עוֹבְדִים לִבְעַל, וְאֵלוֹ

צְבִיָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל כ) צָבִי הִיא
לְכָל הָאָרְצוֹת.

כְּתוּב (דברים טז) לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֶׁרָה כָּל עֵץ
אֲצֵל מִזֶּבַח ה' אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ.
אֲצֵל מִזֶּבַח - וְכִי לְמַעַלָּה מִסְּמֵנוּ אוּ
בְּמָקוֹם אַחֵר מִי הַתִּיר? אֵלָא תְּרֵי בְּאַרְנֵג,
אֲשֶׁר זֶה בְּעֵלָה, שְׁהָאֲשֶׁה הִיא נִקְרָאת עַל
שֵׁם בְּעֵלָה אֲשֶׁרָה וְנִיָּא תְּרֵי חָם אֲשֶׁר ה"א,

אֶתְקַרִי עַל שׁוֹם בַּעֲלָהּ אֲשִׁ"ר. אִי הָכִי אִמָּאֵי אֶתְעַבֵּר
 שָׁמָּא דָּא. אֶלָּא אֲשֶׁרָה עַל שׁוֹם דְּכַתִּיב (בראשית ל)
 בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת וְהוּא (ד"א קא) דְּלָא אֲשֶׁרוּהָ
 שָׂאר עַמִּין וְקִימָא אַחְרָא תְּחוּתָהּ, וְלָא עוּד אֶלָּא
 דְּכַתִּיב (איכה א) כָּל מְכַבְּדֵיהָ הִזְלוּהָ, וּבְגִין כֶּךָ (נ"א אֶתְעַבִּיד)
 אֶתְעַבֵּר שָׁמָּא דָּא, וּבְגִין דְּלָא יתְתַקְפוּן אֲנוּן דְּעַבְדֵי
 שָׂאר עַמִּין עוּבְדֵי עֲבוּדַת פּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, וְקַרִינָן
 מְזֻבְחָ דְּאִיהוּ מֵאֲדָמָה, דְּכַתִּיב, (שמות כ) מְזֻבְחַ אֲדָמָה וְגו'
 בְּגִינֵי כֶּךָ עֶפְר מִן הָאֲדָמָה.

וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים. (מלה אתפליל אבל ויפח באפיו)
 אֶתְפְּלִיל נְשָׁמַת חַיִּים בְּהָהוּא עֶפְר, בְּנוֹקְבָא
 דְּמֵתְעַבְרָא מִן דְּכוּרָא דְּהָא מֵתְחַבְּרָן וְאֶתְמַלְיָא הָאִי
 עֶפְר מִכְּלָא, וּמָאֵי אִיהוּ, רוּחִין וְנְשָׁמַתִּין. וַיְהִי הָאָדָם
 לְנֶפֶשׁ חַיָּה, הִשְׁתָּא אֶתְתַקֵּן וְקִיָּים אָדָם לְאֶתְקַנָּא
 וְלַמִּיזָן לְנֶפֶשׁ חַיָּה.

לשון הקודש

נִתְפַסֵּל הַשֵּׁם הַזֶּה, וּבְדִי שְׁלָא יתְחַזְקוּ
 אוֹתָם שְׁעוּשִׁים שָׂאר עַמִּים עוּבְדֵי עֲבוּדָה
 זָרָה, וְקוּרָאִים מְזֻבְחָ שְׁהוּא מֵאֲדָמָה,
 שְׂפָתוּב (שמות כ) מְזֻבְחַ אֲדָמָה וְגו'. מְשׁוּם
 כֶּךָ עֶפְר מִן הָאֲדָמָה.

וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים – וְדָבָר נִכְלָל.
 אֲבָל וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נִכְלָלָה נְשָׁמַת חַיִּים בְּאוֹתוֹ
 עֶפְר, כְּנִמְקָבָה שְׂמֵתְעַבְרַת מִן הַזְכָּר, שְׁהִרֵי

שְׁעוּבְדִים לְלִבְנָה נְקָרָאִים עוּבְדֵי אֲשֶׁרָה.
 וְלִכּוֹן לְפַעַל וְלֹאֲשֶׁרָה. וְאֲשֶׁרָה נְקָרָאֵת עַל
 שֵׁם בַּעֲלָהּ אֲשִׁ"ר. אִם כֶּךָ, לְמָה נִתְפַסֵּל
 הַשֵּׁם הַזֶּה? אֶלָּא אֲשֶׁרָה עַל שֵׁם שְׂפָתוּב
 (בראשית ל) בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, וְהוּא
 וְהִרִין שְׁלָא אֲשֶׁרוּהָ שָׂאר הַעַמִּים וְעוּמְדַת
 אַחְרַת תְּחַתִּיבָהּ. וְלָא עוּד, אֶלָּא שְׂפָתוּב
 כָּל מְכַבְּדֵיהָ הִזְלוּהָ, וְלִכּוֹן וְנַעֲבָדוּ

השלמה מההשמטות (סימן מ"ד)

אָמַר לִיָּהּ (שיר השירים ז') לְכֹה דוֹדִי נִצָּא הַשָּׂדֶה לְכוּ
 לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְטַיִל וְאֵל אָשֵׁב תָּמִיד
 בְּמָקוֹם אֶחָד וּמָאִי ל"ב אָמַר לִיָּהּ, אִם בֵּן בֵּן זֹמָא
 מִבְּחוּץ וְאַתָּה עָמוּ ל"ב הוּא (וְהוּא) שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם וְהָיוּ
 סְתוּמִים וּבָהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם. וּמָאִי שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם
 אָמַר לִיָּהּ ל"ב נְתִיבוֹת מִשָּׁל לְמַלְךְ שְׁהִיָּה יוֹשֵׁב
 בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים וּמִנֵּן הַחֻדְרִים שְׁלֹשִׁים וּשְׁתַּיִם. וְלִכְל
 אֶחָד מִן הַחֻדְרִים יֵשׁ נְתִיב נָאָה לְמַלְךְ זֶה לְהַפְגִּם
 (הכל) בְּחֻדְרוֹ עַל דְּרָךְ נְתִיבוֹת. אָמַר, לֹא נָאָה לוֹ שְׁלֹא
 לְגַלוֹת פְּנִינָיו וּמִשְׁכְּנוֹתָיו וּגְנָזָיו וְחִמּוּדוֹתָיו. אָמַרְתָּ
 לֹא. מָה עָשָׂה, נִגַּע בְּבַת וְכָלָל בָּהּ כָּל הַנְּתִיבוֹת
 וּמִלְבוּשֵׁיהָ וְהַרוּצָה לְהַפְגִּם (ס"א להסתפל בעיניה) בְּפָנָיִם,
 וְסִתְפַל הִנָּה. וּנְשָׂאָה לְמַלְךְ.

לשון הקודש

אמר לו, שלשים ושתים נתיבות. משל
 למלך שהיה יושב בחדרי חדרים, ומנין
 החדרים שלשים ושנים, ולכל אחד מן
 החדרים יש נתיב, נאה למלך זה
 להפגם (הכל) בחדרו על דרך נתיבות.
 אמר, לא נאה לו שלא לגלות פניניו
 ומשכנותיו וגנזיו וחמודותיו? אמרת
 לא. מה עשה? נגע בבת וכלל בה כל
 הנתיבות ומלבושיה, והרוצה להפגם
 וס"א להסתפל בעיניה בפנים, וסתפל הנה.
 ונשאה למלך.

מתחברים ומתמלא העפר הזה מהכל,
 ומהו? רוחות ונשמות. ויהי האדם לנפש
 חיה - כאן התקין וקיים אדם להתקין
 ולזון את הנפש חיה.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ד)

אמר לו, לכה דודי נצא השדה, לכו
 לקדוש-ברוך-הוא לטייל, ואל אשב
 תמיד במקום אחד. ומה זה לב? אמר
 לו, אם בן, בן זומא מבחוץ ואתה עמו.
 ל"ב הוא (והוא) שלשים ושתים, והיו
 סתומים ובהם נברא העולם. ומהו ל"ב?

גַּם נִתְּנָה לוֹ בְּמִתְּנָהּ. וְלַפְעָמִים קוֹרָא אוֹתָהּ
 בְּאַהֲבָתוֹ, (בַּת) אַחֲתֵי כִי מִמְקוֹם אַחַד הָיוּ
 וְלַפְעָמִים קוֹרָא אוֹתָהּ בְּתֵי, כִי בַתוֹ הִיא. וְלַפְעָמִים
 קוֹרָא אוֹתָהּ אֲמִי. וְעוֹד כִּי אֵין דִּין אִם אֵין חֲכָמָה,
 שְׁהָרִי נְאָמַר (מְלָכִים א' ה') וַיִּי נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה. וְאַחַר
 כִּדְרֵן אֵת הַדִּין עַל מִתְכַּנְּתוֹ דְּכַתִּיב (מְלָכִים ג') וַיִּשְׁמְעוּ
 כָּל יִשְׂרָאֵל אֵת הַמִּשְׁפָּט וְגו' כִּי רָאוּ כִי חֲכָמָה אֱלֹהִים
 בְּקִרְבּוֹ וְגו'.

וְכָמָה חֲכָמָה נָתַן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁלְמָה,
 שְׁלֹמָה נִשָּׂא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 כִּדְאִמְרֵינוּ, כָּל שְׁלֹמָה שֶׁבָּשִׂיר הַשִּׁירִים קָדַשׁ לְבַד
 מֵאַחַד. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוֹאִיל וְשִׁמְךָ
 כְּשִׁמִּי, אֲשִׂיא לְךָ בְּתֵי, וְהָא נִשְׁוֹאָה הִיא, אָמַר לִיָּהּ,
 בְּמִתְּנָה נִתְּנָה לוֹ הַשֵּׁם, וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה,

לשון הקודש

בְּקִרְבּוֹ וְגוֹמַר.

וְכָמָה חֲכָמָה נָתַן הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְשִׁלְמָה? שְׁלֹמָה נִשָּׂא שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, כִּמוֹ שְׁאֵנוֹ אוֹמְרִים, כָּל
 שְׁלֹמָה שֶׁבָּשִׂיר הַשִּׁירִים קָדַשׁ לְבַד
 מֵאַחַד. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוֹאִיל
 וְשִׁמְךָ כְּשִׁמִּי, אֲשִׂיא לְךָ בְּתֵי, וְהָרִי
 נִשְׁוֹאָה הִיא. אָמַר לוֹ, בְּמִתְּנָה נִתְּנָה לוֹ
 הַשֵּׁם, וְה' נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה, וְלֹא פִרְשׁ.

גַּם נִתְּנָה לוֹ בְּמִתְּנָהּ, וְלַפְעָמִים קוֹרָא
 אוֹתָהּ בְּאַהֲבָתוֹ (בַּת) אַחֲתֵי, כִי מִמְקוֹם
 אַחַד הָיוּ, וְלַפְעָמִים קוֹרָא אוֹתָהּ בְּתֵי, כִי
 בַתוֹ הִיא, וְלַפְעָמִים קוֹרָא אוֹתָהּ אֲמִי.
 וְעוֹד, כִּי אֵין דִּין אִם אֵין חֲכָמָה, שְׁהָרִי
 נְאָמַר (מְלָכִים א' ה') וַיִּי נָתַן חֲכָמָה לְשִׁלְמָה.
 וְאַחַר כִּדְרֵן אֵת הַדִּין עַל מִתְכַּנְּתוֹ,
 שְׁכַתוֹב (שם א') וַיִּשְׁמְעוּ כָּל יִשְׂרָאֵל אֵת
 הַמִּשְׁפָּט וְגוֹמַר, כִּי רָאוּ כִי חֲכָמָה אֱלֹהִים

וְלֹא פִירֵשׁ. וְהִיכֵן פִירֵשׁ, לְהֵלֵן. כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמַת
 אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט. (נ"א ונ"א מ'שפּט אֵלֶּא כֵּל זְמַן
 שְׁאָדָם עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט, חֲכָמַת אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ) וְכֹאֵי לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט, הָיִי
 אוֹמֵר, שְׁאוֹתָה חֲכָמָה שְׁנַתְנָה אֱלֹהִים וְשֶׁהִיא עִמּוֹ
 בְּחִדְרוֹ, הִיא בְּקִרְבּוֹ. זֹאת עוֹזְרָתוֹ וּמְקַרְבָּתוֹ, וְאִם
 לֹא מִרְחַקְתּוֹ, וְלֹא עוֹד אֵלֶּא מִיִּסְרָתוֹ, דְּכִתִּיב (ויקרא
 כ"ו) וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי: (עד כאן מההשמטות)

וַיִּבֶן יי אֱלֹהִים, אוֹף חֲכָי נְמִי בְּשֵׁם מָלֵא, דְּהָא אֲבָא
 וְאֲמַא אֶתְקִינּוּ לָהּ עַד לָא אָתַת לְבַעְלָהּ. אֶת
 הַצֵּלַע כְּמָה דְּאֵתִי אֲמַר, (שיר השירים א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם, אֶסְפְּקִלְרִיָּא דְלֹא נִהָרָא, אֲבָל אֲבָא
 וְאֲמַא אֶתְקִינּוּ לָהּ לְאֶתְפִּיִסָא בַּעְלָהּ בַּהֲדָה.

וַיִּבְנֶה אֵל הָאָדָם. מִהָכָא אוֹלִיפְנָא דְבַעָאן אֲבָא

לשון הקודש

וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים. אֶף כֵּאֵן גַּם כֵּן בְּשֵׁם
 מָלֵא, שְׁהָרִי אֲבָא וְאֲמַא הִתְקִינּוּ אוֹתָהּ
 עַד שְׁלֵא בָּאָה לְבַעְלָהּ. אֶת הַצֵּלַע, כְּמוֹ
 שְׁנֹאֲמַר (שיר א) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם, אֶסְפְּקִלְרִיָּא שְׁלֵא מְאִירָה.
 אֲבָל אֲבָא וְאֲמַא הִתְקִינּוּ לָהּ שְׁיִתְפִּיִס
 בַּעְלָהּ עִמָּה.

וַיִּבְנֶה אֵל הָאָדָם, מִכָּאן לְמַדְנוּ
 שְׁעָרִיכִים אֲבָא וְאֲמַא שֶׁל הַכְּלָה

וְהִיכֵן פִירֵשׁ? לְפָנָיו, כִּי רָאוּ כִּי חֲכָמַת
 אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט. וּמָה זֶה
 מִשְׁפָּט? אֵלֶּא כֵּל זְמַן שְׁאָדָם עוֹשֶׂה מִשְׁפָּט, חֲכָמַת
 אֱלֹהִים בְּקִרְבּוֹ וּמָה זֶה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט? הָיִי
 אוֹמֵר, שְׁאוֹתָה חֲכָמָה שְׁנַתְנָה אֱלֹהִים
 וְשֶׁהִיא עִמּוֹ בְּחִדְרוֹ, הִיא בְּקִרְבּוֹ. זֹאת
 עוֹזְרָתוֹ וּמְקַרְבָּתוֹ, וְאִם לֹא – מִרְחַקְתּוֹ,
 וְלֹא עוֹד אֵלֶּא מִיִּסְרָתוֹ, שְׁכִתוּב (ויקרא כו)
 וְיִסְרַתִּי אֶתְכֶם אֶף אֲנִי: ע"כ מההשמטות.

וְאָמַר דְּבַלְהָ לְאַעֲלָה בְּרִשׁוֹתֶיהָ דְּחַתָּן. כְּמָה דְּאֵת
 אָמַר, (דברים כב) אֵת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ הַזֶּה וְגו'. מִכָּאן
 וְאִילָךְ בְּעֵלְהָ יִיתִי לְגַבְהָ, דְּהָא בֵּיתָא דִּילָהּ הוּא
 דְּכַתִּיב, (בראשית כט) וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. וַיָּבֵא גַם אֶל רַחֵל,
 בְּקַדְמוֹתָא וַיְבָאָהּ אֶל הָאָדָם דְּעַד הָכָא אֵית לְאַמָּא
 וְלְאַמָּא לְמַעְבַּד, לְבַתָּר אֵיתוּ יִיתִי לְגַבְהָ וְכַל בֵּיתָא
 דִּילָהּ הוּא, וַיִּטּוּל רִשׁוֹת מִינָהּ.

וְעַל דָּא אֲתַעְרָנָא דְּכַתִּיב, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם
 וַיִּלָּן שָׁם, דְּנָטִיל רִשׁוֹ בְּקַדְמוֹתָא. מִכָּאן
 אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּמַתְחֵבֵר (דף מט ע"ב) בְּאַנְתֵּיתִיהּ בְּעִי
 לְמַפְגַּע לָהּ וְלִבְסַמָּא לָהּ בְּמַלִּין, וְאִי לָאוּ לָא יָבִית
 לְגַבְהָ. בְּגִין דִּיהָא רְעוּתָא דְּלַהוּן בְּתַרְדָּא בְּדָלָא אַנִּיסוּ.
 וַיִּלָּן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמַשׁ, לְאַחֲזָאָה דְּאַסִּיר לִיהּ לְבַר
 נֶשׁ לְשִׁמְשָׁא עַרְסִיהּ בִּימָמָא. וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי

 לשון הקודש

וְעַל זֶה הֵעֲרַנּוּ, שְׂכַתוֹב (שם כח) וַיִּפְגַּע
 בְּמָקוֹם וַיִּלָּן שָׁם, שְׁנַטִּיל רִשׁוֹת בְּהַתְחַלָּה.
 מִכָּאן לְמַדְנַג, שְׁמִי שְׂמַתְחֵבֵר בְּאַשְׁתּוֹ,
 צְרִיךְ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה וּלְשַׁמַּח אוֹתָהּ
 בְּדְבָרִים, וְאִם לֹא – שְׁלֹא יִלּוֹן אֲעֲלָה,
 כְּדִי שִׁיחֵיהּ רְעוּן שְׁלָהֶם פְּאַחַד כְּלֹא אַנִּיס.
 וַיִּלָּן שָׁם כִּי בָא הַשָּׁמֶשׁ, לְהִרְאוֹת
 שְׂאָסוּר לוֹ לְאָדָם לְשַׁמֵּשׁ מִסְתּוֹ בֵּינוֹם.

לְהַכְנִיסָהּ בְּרִשׁוֹתוֹ שֶׁל הַחַתָּן, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (דברים כב) אֵת בְּתִי נָתַתִּי לְאִישׁ
 הַזֶּה וְגו'. מִכָּאן וְאִילָךְ בְּעֵלְהָ יָבֵוּא אֵלֶיהָ,
 שְׁהָרִי הַבֵּית הוּא שְׁלָהּ, שְׂכַתוֹב (בראשית כט)
 וַיָּבֵא אֵלֶיהָ. וַיָּבֵא גַם אֶל רַחֵל. בְּהַתְחַלָּה
 וַיְבָאָהּ אֶל הָאָדָם, שְׁעַד פְּאָן יֵשׁ לְאַמָּא
 וְלְאַמָּא לַעֲשׂוֹת, אַחֲרַיְכּוֹ הוּא יָבֵא אֵלֶיהָ,
 וְכַל הַבֵּית שְׁלָהּ הוּא, וַיִּטּוּל רִשׁוֹת מִמֶּנָּה.

הַמָּקוֹם וַיֵּשֶׁם מִרְאֲשׁוֹתָיו, הָבָא אוֹלִיפְנָא דְאַפִּילוּ יְהוֹן
 לְמַלְכָּא עֲרִסֵי דְדַהֲבָא וְלְבוּשֵׁי יָקָר לְמִיבְתָּא בְּהוּ
 וּמְטְרוֹנִיתָא תְתַקֵּין לִיהּ עֲרִסָא מִתְתַקֵּן בְּאַבְנִין, וְשִׁבּוּק
 דִּילִיהּ וַיֵּבִית בְּמָה דְאִיהִי תְתַקֵּין דְכְּתִיב וַיִּשְׁכַּב
 בַּמָּקוֹם הַהוּא.

תָּא חָזִי, מַה כְּתִיב הָבָא וַיֹּאמֶר הָאָדָם זֹאת הַפַּעַם
 וְגו'. הָא בְּסִימּוֹ דְמַלְיָן לְאַמְשָׁכָא עֲמָה
 חֲבִיבוֹתָא, וְלְאַמְשָׁכָא לָהּ (עֲמָה) לְרַעוּתִיהּ לְאַתְעָרָא
 עֲמָה רְחִימוֹתָא. חָמֵי בְמָה בְּסִימִין אֲנּוּן מַלְיָן, בְּמָה
 מַלְיָ דְרְחִימוֹתָא אֲנּוּן, עֲצָם מַעְצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי,
 בְּגִין לְאַחֲזָאָה לָהּ דְאֲנּוּן חַד וְלֹא אִית פִּירוּדָא
 בִּינְיָהּ בְּכֻלָּא.

הַשְּׁתָּא שְׂרֵי לְשַׁבְחָא לָהּ. לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה דָּא
 הִיא דְלֹא יִשְׁתַּבַּח בְּנוֹתָהּ. דָּא הִיא יִקְרָא
 דְבֵיתָא פְּלַחוֹן נָשִׁין נְבִיחָא פְּקוּפָא בְּפִי בְּנֵי נָשָׂא. אֲבָל

לשון הקודש

לְהַמְשִׁיךְ עֲמָה חֲבִיבוֹת וּלְהַמְשִׁיךְ אוֹתָהּ
 (עֲמָה) לְרַעוּנוּ לְעוֹרֵר עֲמָה אֲהֲבָה. רָאָה
 בְּמָה עֲרִיבִים אוֹתָם דְבָרִים, בְּמָה דְבָרֵי
 אֲהֲבָה הֵם, עֲצָם מַעְצָמֵי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרֵי,
 בְּדִי לְהִרְאוֹת לָהּ שְׁחָם אֶחָד וְאֵין פִּירוּד
 בִּינְיָהֶם בְּכֻלָּא.

עֲכָשׂוּ מִתְחִיל לְשַׁבַּח אוֹתָהּ – לְזֹאת
 יִקְרָא אִשָּׁה. זֹה הִיא שְׁלֵא יִמְצָא כְמוֹתָהּ,

וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיֵּשֶׁם מִרְאֲשׁוֹתָיו,
 כָּאֵן לְמַדְנּוּ שְׂאֵפְלוּ יְהִיו לְמַלְךְ מְטוֹת וְהֵב
 וְלְבוּשֵׁי כְבוֹד לְלוֹן בְּהֵם, וְהַמְלִיכָה תְתַקֵּין
 לוֹ מְטָה מִתְקַנְתָּ מֵאַבְנִים – יַעֲזֹב אֶת שְׁלוֹ
 וַיְלוֹן בְּמָה שְׁהִיא תְתַקֵּין, שְׁכַתּוֹב וַיִּשְׁכַּב
 בַּמָּקוֹם הַהוּא.

כֵּן רָאָה מַה כְּתוּב כָּאֵן, וַיֹּאמֶר הָאָדָם
 זֹאת הַפַּעַם וְגו'. הָרֵי עֲרִיבוֹת שֶׁל הַדְּבָרִים